

θῶν τὸ κατὰ δύναμιν τοιαῦτα ἔργα, βεβαίως κατὰ τὸ γαλλικὸν ῥητόν :
il croit que tout finit, où finit son domaine.

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΑΡΑΓΩ.

(Κατ' ἀκριβεῖς γαλλικὰς βιογραφίας).

Ὁ Φραγκίσκος Ἀραγὼ ἐγεννήθη τὴν 26 Φεβρουαρίου 1786 εἰς τὴν κωμόπολιν τῆς Ἑσταγέλης (ἀνατολικὰ Πυρηναιᾶ) ἦτο υἱὸς

πρώην τινὸς δικηγόρου, ὅστις ἐγκαίρως ἐνεγράψεν αὐτὸν εἰς τὴν προκαταρκτικὴν σχολὴν, καὶ ἐδίδαξεν αὐτῷ ὀλίγα τινά, ὅσα ἠδύνατό τις νὰ μάθῃ εἰς τὴν περιορισμένην ἐκείνην κωμόπολιν. Εὐτυχῶς διὰ τὸν Φραγκίσκον ὁ πατήρ του μετὰ τινά ἔτη διωρίσθη ὑπάλληλος εἰς τὸ νομισματοκοπεῖον τῆς Περιπινιάνης· καὶ ἐκεῖ ὁ νέος Φραγκίσκος ἐπὶ 8 ὁλόκληρα ἔτη ἐξεπαιδεύθη τὰ ἐγκυκλοπαιδικὰ ἐν τινι Λυκείῳ. Ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας ἠσθάνετο πόθον ἀκατάσχετον πρὸς τὸ στρατιωτικὸν στάδιον, καὶ τὸ μῖσος, ὅπερ ἔτρεφε κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς Γαλλίας, εἶναι ἀπαραδειγμάτιστον. Διηγοῦνται ὅτι ἐπταετὴς ἔτι ἐπλήρωσεν Ἰσπανὸν τινα ἱππέα ἐκ τῶν περιπλανωμένων τότε ἐνεκα τοῦ μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἰσπανίας πολέμου εἰς τὰ μεσημβρινὰ τῆς Γαλλίας. Καὶ πολλάκις ἄλλοτε ἀπεπεπειράθη νὰ φυγαδευθῇ ἐκ τῆς πατρικῆς οἰκίας, καὶ νὰ καταφύγῃ παρὰ τῷ ἐστρατοπεδευμένῳ ἐκεῖ Γαλλικῷ στρατῷ.

Ὁ πόθος του οὗτος ἤρξαντο, καθόσον προέβαινε καὶ ἡ ἡλικία του· εἰς Περιπινιάνην εὐρισκόμενος ἐβλεπε πάντοτε διαλάμπουσιν ἐντὸς τῶν ὀνείρων του τὴν στρατιωτικὴν ἐπωμίδα, καὶ μαθὼν ὅτι, διὰ νὰ φέρῃ τις στολὴν ἀξιωματικοῦ, ἀπαιτεῖται νὰ σπουδάσῃ εἰς τὴν Πολυτεχνικὴν σχολὴν τῶν Παρισίων, ἐπρομηθεύθη τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων εἰς ὅσα ἔμελλε νὰ ἐξετασθῇ, ὅπως γίνῃ ἐκεῖ δεκτὸς καὶ ἐπα-

Ἡ εἰκὼν αὕτη παριστᾷ τὸν Ἰακώβον Ἀραγὼ μετὰ τὴν ἐκ τῆς περιηγήσεώς του ἐπιστροφὴν, ὃν ἐπισκέπτεται ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς τῆς Γαλλίας. Ἐνταῦθα ὁμῶς καταχωρίζομεν τὴν βιογραφίαν τοῦ Φραγκίσκου Ἀραγὼ, ὅστις διὰ προσθηκῶν καὶ ἐπιστημονικῶν παρατηρήσεων ἐπλούτισε τὸ σύγγραμμα τοῦ ἀδελφοῦ του Ἰακώβου : *Περίπλους καὶ περιήγησις τῆς γῆς*. Τὸ βιβλίον τοῦτο ὑπὸ ἐμπείρου μεταφραζόμενον καλάμου καὶ πλουσίως ὑπὸ τῶν Κυρίων Περρὴ-Βαμπᾶ ἐκδιδόμενον, μέγα πληροῖ κενὸν τῆς ἑλληνικῆς φιλολογίας. Δύο τῶν βιβλίων ἐπαισθητὴ ἦτο ἡ ἑλλειψις παρ' ἡμῖν καὶ τὸ μὲν πρῶτον, δι-καίως παρὰ πάντων ἐπαινεθὲν, εἶνε τὸ *Σύμπαν*, ὑπὸ τοῦ Κ. Ι. Ῥαπτάρχου, τὸ δὲ ἄλλο, τὸ νῦν κατὰ φλλάδια ἐκδιδόμενον ὑπὸ τῶν πολλὰ τοιαῦτα καλαισθησίας καὶ ὠφελείας ἔργα ὑποσχομένων Κυρίων Περρὴ-Βαμπᾶ. Ἐκαστος νῦν δύναται νὰ γνωρίσῃ καλῶς τί ἐστὶ οὐρανὸς καὶ γῆ, γνώσει ἀπαραίτητοι εἰς ἀνεπτυγμένον ἄνθρωπον καὶ πάντα τὸν ἔχοντα τὴν συναίσθησιν ὅτι ζῇ. Εὐχόμεθα ἐκ καρδίας τοῖς ἐκδόταις τὴν αἰσίαν ἀποπεράτωσιν τοῦ ὠφελίμου αὐτῶν ἔργου, καὶ ἐλπίζομεν ὅτι εὐρίσκουν καὶ θὰ εὐρίσκωσιν ὑποστήριξιν· διότι, πᾶς ὁ μὴ ὑποδο-